Rektor Löfvenbergs griftefärd.

Från alla flaggstänger i Visby voyade flaggorna i går på halv stång. Det var en rörande dag i vårt hällre. Rektor Richard Löfvenbergs stoft skulle vigas till griften.

En vilhig skara av hans forna lärjungar, vänner, kamrater, medarbetare och älskare hade samlats för att visa honom den sista tjänsten. Man såg det bekanta ansiktet av lärjungen för folkhögskolans och lantmannaskolans styrelse, lärare och elever, både nuvarande och f. d., vid skolan. Landstingsmän och representanter för bondetågsällskapet samt för föreningen och styrelser av vilda dag och svunna år. Hela Hamn hade mött upp med allt vad kostymen har av barrock denna i spetsen, och trots det grå kalla vädret, med en hård nordvästlig vind på, gick genom märg och ben, var det ingen som vek från den post han intagit för att hedra den bortgångne medborgaren.

Vid 3-tiden utnare den lamentersmyckade kistan från sorgehuset av åtta elever ur lantmannaskolan och folkhögskolan, medan de övriga eleverna bildade häck och blottade sina huvuden. Trots den korta vägbiten till kyrkan blev det en imponerande procession av bortåt ett par hundra personer. Alla gingo till fots efter likvagnen och en mängd vackra kransar bars i sorgetåget.

Medan kistan inbars i den lilla sockenkyrkan, vars säregna, vackra interiör strålade av ljus, utförde folkskoll. W. Kapper sorgmarschen ur Beethovens Eroicasymfoni. Kyrkan fylldes till sista plats. Många måste stå i gången, och alla kunde ej ens beredas plats inne i kyrkan.

Sorgeakten inleddes med «Requiem» av Josephson, utförd av en avdelning ur organistkören, varpå ps. 452:1—2 sjöngs unisont. Kyrkoherde Ernst Hejneman framträdde därpå till bären och höll ett varmhjärtat griftetal över 5 Mos. 31:14: «Se, tiden närmar sig att du skall dö».

Dessa ord talades visserligen i en bestämd situation, men de innehålla en allmängiltig sanning. Tiden för upplösning närmar sig för oss alla. Med varje år närmar sig tiden för oss att gå i graven, vår dödliga kamp, såg går mot döden var jag gåre. Döden betecknar avslutningen på varje människas livsverk här på jorden. Den sätter obönhörligt punkt, det blir icke någon fortsättning. Men ännu kan hva, de impulser den bortgångne givit sina efterlevande till fortsatt gärning då ej med honom. Döden får sorgens svarta fo i följe. Det uppstår ett smärtsamt tomrum, som ingen kan fylla. Den vanliga resten skall gälla följas, den avlidne handles har fallit sod. Det är blott saknaden som är kvar. - Vi behova tjua och tecar, när vi konmit i den situationen. Blir det ej andå inför döden förunderligt ljust, vår hjälvtal vormar en bön till Gud, en bon för den bortgångne och för oss själva: Lär oss bedjna, har få vara dagar äro, att vi må vinna vila klarsint! Det blir även plats för tacksamhet, vi tacka för det ljusa, goda minnet, som lever kvar. Hjärtats bon byggor och nu bryggan över till hopsatt och lifvets land dit ingen kan nå. Andras deltagande i sorgen och den kärsamma uppskattningen av en livsgärning kan också skänka ljus och tröst i sorgen för de efterlevande.

Richard Löfvenberg! I dag följa vi dig till ditt sista vilorum. Flaggorna vaja från halv stång därute överallt i vårt samhälle för att markera den stund som nu är inne. Länge var du en av förgrundsgestalterna i vår församling och vårt samhälle. Du ville ej att vi skulle tala om din genom döden avslutade livsgärning, men att ord här tillytt här uttrycka — det lilla ordet t a c k. Tack för vad du varit och uträttat, främst vid din huvudgärning och i ledningen av Hemse sockens angelägenheter, tack för nidälskheten i ditt värv, för mannen bakom verket, för orubblig vänskap genom åren och för gästfriheten i ditt hem, som nu snart skall upplösas och varav vi minnas blott i denna trakt. Tack för de gångna åren, och farväl. Ditt minne är ljust. God give dig själ frid, och må vi så med tacksamhet minnas din verksamhet och ett återseende, när vi nu vika dina stoft till vila därute på griftegården.

Efter den ritualenliga jordfästningen som därpå följde utförde kontraktsprosten G. Kellström altartjänst och sjöng begravningssången, varpå kören sjöng «Ljuvt är att hoppas». Sedan därpå ps. 297:11 sjungits unisont, avslöts den gripande akten med att folkskollärare Emil Ödström på fiol utförde Händels Largo. Under tonerna av en sorgmarsch av Ad. Hesse bars så kistan ut ur templet mellan leder av folkhögskoleelever.

Sedan kistan sänkts i graven och de närmast sörjande tagit farväl av den avlidne, framträdde landshövding Rodhe och nedlade en krans från skolornas styrelse.

Han framförde därvid ett tack och en hyllning från hela Gotland. Bilk att vara ungdomens ägnade vänner Löfvenberg förband och dess jordbruk, tjänat genom att fostra åtta jordbrukarmgenerationer. Det han tackar tillbaka på hans livsgärning, så stadnar hälsen framför allt vid Gotlands läns folkhögskola och lantmannaskola. Till minnet av den bortgångne vilar hans hjärta, stadsmande vänner, kamrater från all fland för redbarhet, och i den nu bortgångne, till skolan starkt knutne fordrarten. Framför hon skolans tack till den bortgångne för sina 10-åriga ofärmagna kraftgivande verksamhet.

Även från hemets hushållningssällskap och dess förvaltningsutskott nedlade landshövdingen en krans med ett varmt tack för mångårigt arbete för det gotländska jordbruket.

Sedan landshövdingen även lagt ned en krans från Röda korset med ett tack för gott och välsignelsebringande arbete i Svenska Röda korsets tjänst, gav han till sist uttryck för sin egen tacksamhet och vördnad.

Godsägare H. N. Hermanson ned-

Styrelsen för Gotlands läns hushållningssällskap och folkhögskola, Gotlands folkhögskolas och lantmannaskolas lärarkår, Årets elever (En sista hälsning), Lantmannaskolans elever 1906—31 (Ett värdefullt tack och farväl), Forna elever i Atlingbo (En sista hälsning), Forna elever i Hablingbo (Ett sista värdefullt tack), f. d. elever i Hejdeby, Gotlands folkhögskolas elevförbund, Svenska folkhögskolans lärarförening, Hemse kommun (Med aktning och tacksamhet), Hemse skolråd och lärarpersonal (Ett sista tack och farväl), Hemse pensionsnämnd och kronofogdemyndighet (Sista tack och farväl), Hemse fattigvårdsförsamling, Gotlands läns hushållningssällskap (Tack för gott arbete), Hemse hushållningsgille, Södra Gotlands lantbruksklubb, Gotlands folkbildningsförbund (Till sina nyförvärvade med värdnad och tacksamhet), Gotlandskretsen av Svenska Röda korset, Svenska Röda korsets Gumlakrets, Gotlands spelmansförbund (En sista hälsning), Lojsta slotts hembygdsförening, Allmänna valmansförbundet, Södra Gotlands nationalbevärings och Södra Gotlands nationalbevärings kvinnoförbund, Hemse kvinnoförening (Tack för visat intresse), Svenska handelsbanken (Med tacksamhet), A. B. Duse & Mellis (Ett sista hälsning och tack), De germinas handelsaktiebolag (Ett sista tack), Gamla klasskamraterna Karl Hägvall, Johannes Nörby, Holger Rosman (En sista hälsning).